

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5187

гр. София, 23.07.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 23.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

като разгледа дело номер **1425** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във връзка с чл. 144 АПК. Образувано е по молба на адв. Х. Д., в качеството и на пълномощник на М. С. Д.. В молбата е посочено, че се иска поправка на фактическа грешка в решение № 3990 от 13.06.2013г. по дело 1425/2013г. по описа на АССГ и присъждане на разноски за адвокатска защита.

Ответникът по молбата – Председателя на КЛЧ, чрез процесуалния си представител изразява становище, че дължимостта на разноските в производствата пред съд се обуславя от резултата от оспорването. Посочва, че в случай, че се уважи претенцията за адвокатско възнаграждение, то следва да се отчете действителната права и фактическо сложност на делото и адвокатското възнаграждение следва да е в минимален размер.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и доказателствата по делото намира следното: С оглед изложеното в молбата, съдът намира, че се иска изменение на постановеното решение в частта за разноските. В молбата се посочва, че в договора от 08.05.2013г. (на л. 75 от делото) е записано: „платими в брой в деня на подписване на договора”. Адв. Хр. Д. посочва, че адвокатския хонорар и е заплатен изцяло на ръка в деня на подписване на договора, но не разполага с доказателства за това. Молбата е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Изхожда от страна, участвала в делото. Предвид това същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Отговорността за разноски е право на едната страна да иска от другата да плати направените от нея разноски, ако е постановен съдебен акт в нейна полза, вкл. и при прекратяване на делото. За да бъде реализирана тази отговорност, следва да е налице претенция за присъждане на направените разноски. Това е право на страна по делото и като всяко право, за да бъде удовлетворено, следва да бъде упражнено, и то в определен срок. Претенцията за разноски следва да е придружена и със списък на

разноските. Непредставянето на такъв е обвързано с предвиденото в чл. 80, изр. 2 ГПК вр. чл. 144 АПК санкция.

В процесния случай в последното проведено по делото открито съдебно заседание – на 14.05.2013г. процесуалният представител на жалбоподателя, не е направил искане за присъждане на разноски, не е представен списък на разноските. Искане за присъждане на разноски е направено с жалбата и в писмените бележки. Видно от мотивите на Решение № 3990/13.06.2013г. съдът се е произнесъл по направеното искане за разноски на жалбоподателя, като е присъдил разноски с оглед представените доказателства за реално извършени такива. По делото не са представени доказателства за реално заплатен адвокатски хонорар, поради което съдът не е присъдил разноски за адвокатско възнаграждение. В тежест на жалбоподателя е да се снабди с документ за реално извършен разход за адвокатска защита и да го представи на съда, за да обоснове претенцията си за разноски. Дължат се само действително направените разноски.

В молбата от 28.06.2013г. се посочва, че се иска поправка на очевидна фактическа грешка в постановеното от съда решение. Адв. Д. счита, че съдът е допуснал грешка при разглеждането на представения договор за правна защита от 08.05.2013г. Доколкото очевидната фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната воля на съда и нейното изразяване в съдебния акт, при наличието на мотиви на съда, защо не уважава претенцията за заплатено адвокатско възнаграждение, не следва да се приема, че е налице очевидна фактическа грешка. Не е налице несъответствие между волята на съда и нейното външно изразяване по отношение на претенцията за разноски.

По изложените съображения и на основание, чл. 248 ГПК във вр. чл. 144 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на адв. Х. Д., в качеството и на пълномощник на М. С. Д., направено с молба от 28.06.2013г. за присъждане на жалбоподателя М. С. Д. на направения разход за адвокатски хонорар в размер на 200 (двеста) лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република Б..

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: